

TIẾNG TƠ LÒNG

BS Tô Đình Đài

Austin 2014

LỜI NÓI ĐẦU

Đây những vần thơ của thời trai trẻ...khi tôi còn ở vùng nông thôn quê nhà. Sau đó tôi tìm về Thành phố để học tập... Khi thành đạt...lại hành nghề xa quê ...

Dù cuộc đời có thay đổi...Dù nay tôi Công dân nước Ngoài...Tình yêu thơ mộng ở Quê hương vẫn khắc ghi mãi trong tim

BS TÔ ĐÌNH ĐÀI
Austin Texas 2018

0-o-0

1 CON GIỐNG MẸ

Em ơi! kìa ánh trăng Thu
Hồn anh tắm gội sương mù!
Tơ lòng xưa còn réo rắc...
Đường làng cong queo...ánh đèn lu!

Lu mờ...chẳng thấy được em
Bờ dậu thưa...hoa lý chập chờn...
Ngọn đèn dầu...gió đùa run rẩy!
Anh quay về...khóc suốt cả đêm!

Mẹ anh thấy vậy dễ giành...
Cõi tạm thời ôi quá mong manh!
Con ơi! thôi đừng khóc nữa...
Kìa trăng khuya...đã lướt qua màn!

Anh chồm ngồi dậy...hỏi Mẹ
Mẹ ơi! thôi đừng dẫu đừng che!
Kể cho con...tình yêu thuở ấy...
Mẹ Cha...hò hẹn thế nào!

Mẹ cười như ánh trăng tròn!
Qua rồi...thuở tuổi còn non!
“Y!! phải chăng con GIỐNG MẸ...”
Ôm con hôn hít...lệ tuôn dòng!!

2. COI MẮT VỢ

Theo Mẹ...đến nhà em
Mùa Xuân thuở ấy...lụa mềm!
Hoa bướm rộn ràng...bay nhảy
Nắng vàng vỗ cánh...đẩy thuyền êm!
Đến ngõ nhà em...anh chẳng hay ...
Hồi hộp lo âu...héo mặt mày!
Nghe Mẹ nhắc...anh mới sực nhớ...
Cổ vâng lời Mẹ dặn lâu nay!

Ba Mẹ em ...đón chào
Hình như hai họ đã đổi trao...
Anh như rơi vào khoảng trống...
Vừa thấy em...như quen biết thuở nào!
Liếc nhìn anh...em thẹn thùng!
Xô đẩy hồn anh...vào Cõi mộng lung!
Mặc cho con tim hồi hộp... niều kéo...
Ồi chao...Tiên đã giáng trần!
Mẹ ơi...con đã đến Thiên đàng!
Đây lâu đài quyền quý cao sang
Ngẩn ngơ...quên mọi người có mặt
Hãng say xây giấc mộng vàng!

Theo Mẹ...từ già quay về...
Anh bàng hoàng...nửa tỉnh nửa mê
Mơ ước mùa Xuân...vừa xao lãng
Bờ tre, sóng lúa ...lại vỗ về...
Giờ đây nhớ quá em ơi
Hình ảnh xa xưa...vẽ một đời!
Mãi nhớ thương về thăm quê cũ...
Suối tình thuở ấy...chẳng hề vơi!

3 VÀO MÙA THU

Thuở ấy...vào mùa thu
Hoàng hôn...sương phủ mịn mù!
Đường làng trơn trượt...anh gắng bước
Ngõ hẻm nhà em...trăng sáng đèn lu!

Hồi họp...anh không dám vào!
Bờ tre, bụi chuối xôn xao...
Chê anh... còn khờ dại lắm!
Khéo đèo bông...muốn trèo cao!

Buồn tuổi...anh quay về nhà...
Bên bếp lửa hồng...mẹ thít tha!
Con đi đâu...mà lạnh thế!
Anh vào phòng...khép cửa...thở ra!

Chấn mền thút thít...gheo anh
Hôm nay...thôi thất bại đã đành!
Chúa nhật đến...ngày nghỉ học...
Mạnh dạn lên...thuyền gió lướt nhanh...

Bên sông...nhìn ngóng ra ngoài
Trăng Thu...lấp lánh bóng hình ai!
Quý bên sông...anh cầu nguyện...
Tình đã nhen...xin chớ lạc loài!

4 THU ƠI

(Vùng quê Quảng Nam)

Thoảng nghe gió lạnh thổi về
Mây buồn giăng kín sơn khê!
Mái tranh, vách lá buồn xơ xác!
Súng đạn dọa hồn...mái tranh quê!

Xóm thôn mừng rỡ đón chào thu,
Trăng thanh che lấp ánh mây mù!
Chập chờn vài lồng đèn nhỏ...
Bờ hiên kéo kẹt...tiếng mẹ ru!

Thu ơi, Thu đẹp làm sao!
Lấp ló rào thưa...dải yếm đào
Bốn mắt nhìn nhau rồi lặng lẽ...
Mơ màng mộng mị...gởi trăng sao!

Ngày ngày hai buổi đến trường,
Cơm mo, mấm gói mãi nhớ thương!
Giấy trắng học trò... đầy lo sợ!
Nắng Thu hé nụ... nở quanh tường!

Thế rồi anh lại đi học xa,
Tiếng thu nức nở quê nhà!
Cõi đời vật chất...luôn lôi cuốn
Lá vàng thầm trách thán ngày qua!

5 ĐẾN THĂM EM

Anh đến thăm Em...một chiều Đông
Gió mưa...uớt hạt tơ lòng
Đường làng trơn trượt...môi tím ngắt
Nón lá vượt bay... vào Cõi tinh không!

Em đón anh vào nhà...
Cúi đầu chào kính Má Ba
Liếc thấy em...cười chúm chím
Niềm vui lan tỏa khắp nhà!

Mọi người quanh quẩn bên nhau
Rộn rã trong tim...bến đã gặp tàu
Ánh lửa hồng...thì thầm nhắc nhở
Mau về lo chuyện Trầu Cau!

Nhưng rồi nghiệt ngã...đau thương
Đạn bom ngăn cách đôi đường...
Xóm làng điều hiu quạnh quẽ!
Mỗi độ Đông về...lệ vẫn vương!

Đông này...xư lạ ...quê người
Hồn buồn theo áng mây trôi
Mượn cánh chim trời...bay về nơi ấy
Cây Sầu Đông...sầu héo nở nụ cười!

6 MỘNG MƠ

Thuở ấy...một thời mộng mơ
Cầu xin xóa áng sương mờ!
Thuyền tình... mau cập bến...
Tiếng đàn... róc rạc cung tơ

Rồi anh lại đi học xa
Chiều chiều ra dạo vườn hoa
Mắt em buồn... hoa héo nụ!
Hồn anh cánh bướm la đà

Bao lần anh trở về quê...
Đò ngang...em trái tóc thề
Hồn anh mò trăng đáy nước!
Bồng bênh...mây trắng lê thê!

Mộng mơ...được nói nên lời
Reo cười...ánh mắt, vành môi
Cho anh...một trời sao xuyên!
Vui mừng...anh đã lội bơi!

Thế rồi...anh lại ra đi
Mộng mơ...trái khắp Kinh kỳ
Đêm về, nơi căn phòng nhỏ
Nhật ký vui đây...lệ tràn mi!

7 EM ƠI

Em ơi, mùa Thu lại về
Sương mù dăng tủa lê thê!
Rưng rưng... trái sầu đã chín!
Đèn khuya một bóng... ánh trăng thê!

Phương trời xa cách... sợi nhớ thương!
Mộng mơ rải khắp nẻo đường ...
Tóc em bình bông trôi theo gió...
Hồn anh lần mối tơ vương!

Áp ủ trong lòng... Hỡi em yêu!
Lá vàng rơi rụng bao chiều!!
Cuốn theo bụi đường tơ tã!
Ngước nhìn ... mây gió điều hiu!

Thế rồi... lại tiếp mùa Đông ,
Tái tê lạnh bút trong lòng!
Cấn rặng... dòng đời tạm bợ...
Cầu xin Mạch sống ... khơi dòng!

8 LỜI THỀ

Tình đầu thơm... như hoa nở ...
Hương gió ngọt ngào... ru ngủ lòng ai!
Vươn mình... trở nhẹ gót hài...
Mãi mê danh vọng... hai vai nặng oằn!

Chia tay... lệ ứa vàng trắng!
Quay nhìn trở lại... mây giăng ngõ sầu!
Em ơi, chớ giận hờn nhau!
Mây ru giấc ngủ... còi tàu xót xa!

Đêm đêm... sương phủ... rùng hoa
Trăng Thu sương lạnh... lệ sa vai mềm!
Mộng mơ... đồi núi chênh vênh...
Côn trùng rĩ rã... khó quên Nhiệm màu!

Đời người giữa Cõi bể dâu!
Mây trôi, gió thoảng... qua cầu gió bay!
Lời ngon tiếng ngọt men say...
Giật mình trở giấc... mới hay ảo vờ!

Thôi rồi... cuộc sống nổi trôi!
Lẻ loi tiếng khóc... một đời dở dang!
Sa chân lỡ bước... lệ tràn!
Hãy mau quay lại... chớ quên đường về!!

9 NOEL NĂM ẤY

Năm ấy... chúng ta đón Noel
Tuyết rơi trắng xóa bên thềm...
Rưng rưng chấp tay... cầu nguyện
Xin suối tình... xuôi mái thuyền êm!

Chuông nhà thờ... hòa nhịp hồn nhau!
Gió mây hứa hẹn... chẳng phai màu!
Trong tim anh... lời Cha còn văng vẳng...
Phước lành... hai trẻ yêu nhau!

Hỡi ôi sự thế... bởi vì đâu!
Tháng ngày khô héo... lệ u sầu!
Vi tình đời... còn nhiều cách biệt!
Ngày chia tay... lệ ứa lòng đau...

Rồi bao mùa Noel trôi qua...
Lời cầu kinh... nước mắt lệ nhòa!
Anh trở về... tìm em năm ấy...
Bóng hình ai theo gió... bay xa!

Noel năm nay lại về...
Bầu trời ... mây tím lê thê!
Thoang thoảng hơi em... trong lời cầu nguyện
Tạ ơn Cha... con vẫn giữ lời thề.

10 CHUYỆN TRẦU CAU

Trầu, cau... lấp lánh màu xanh ,
Ngàn đời giao kết sợi tơ mảnh!
Mặc tháng ngày nắng mưa vui dập...
Duyên tình muôn thuở... long lanh!

Suốt đời gắn bó thương yêu ,
Trầu leo... cau vẫn nương chiều
 Gian khổ cùng chung số phận!
Hoa cau nhuộm trắng... bến cô liêu!!

Ngọt bùi cay đắng có nhau
Ai ơi, nhắm thử... miếng trầu cau!
Răng trắng... nụ hồng nở rộ!
Tơ duyên hòa hợp... nhiệm màu!

Hiệp thông... suốt cả cuộc đời!
Gia đình, hạnh phúc lứa đôi...
Phải biết hy sinh bản ngã...
Trăng thanh huyền diệu trải núi đồi!

Ngàn năm con cháu Lạc Long
Trầu cau như suối tơ lòng...
Nhân Nghĩa muôn đời tồn tại...
Đội ơn Tạo Hóa... nước xuôi dòng!

11 THUỞ ẤY

Thuở ấy...mùa Thu nắng rơi
Lá vàng xao xuyến bầu trời!
Đôi mắt huyền sao lấp lánh!
Hồn anh tê dại...lội bơi!

Hoa thu...lại hé nụ cười
Gió heo may...ôm cả vành môi!
Nắng vàng...hôn trên mái tóc
Tưởng chừng mây gió thuận xuôi!

Mộng mơ dòng suối tình yêu...
Làng thôn bay lượn sáo diều!
Xác pháo hồng...đôi tim hớn hở
Lúa vàng gợn sóng nâng niu!

Bao lâu rồi...xa vắng nhau
Nay Thu về mây trắng úa xầu
Trái sầu riêng...anh uống trọn!
Nụ buồn hoang tím... đáng sầu cau.

12 THU ĐÀ NẴNG (1957)

Đà nẵng trời đã vào thu!
Nhớ về xóm cũ xa mù...
Nẻo tình bám chặt từ độ ấy...
Chim trời lạc lõng khách viễn du!

Chăm lo đèn sách bút nghiên...
Trung Thu mơ mộng hão huyền!
Bao lần gió kẻ vai thủ thi...
Cúc vàng...khóe mắt trao duyên!

Nhưng làm sao quên được thu xưa...
Nhớ thương kể mấy cho vừa!
Hỡi ôi... tơ lòng còn rẻo rắc..
Sông Hàn lạc lẽo...chuyện gió mưa.

Bước thấp, bước cao...vào đời
Bao lần trắng rụng...nhìn lá thu rơi!
Hồn thương như đã chín...
Mơ về phương ấy...mây tím lưng trời!

13 THU XƯA

(Tặng một Người...)

Người ơi, có nhớ ta không?
Tiếng thu nức nở trong lòng!
Che dấu kín từ bao năm tháng...
Giờ đây hiện rõ giữa trời trong.

Làm sao quên được Hỡi người ơi!
Nghẹn ngào, xao xuyến lá chiều rơi!
Bức tranh kỷ niệm còn in nét...
Ôm ấp trong tim, một bóng người.

Đó, đây... giờ đã quá xa!
Tơ buồn thêu dệt mãi lòng ta!
Xin gửi hồn về phương ấy...
Hồn Thu rớt rất ...bản tình ca!

Hẹn gặp nhau ở Cõi đời đời,
Tình buồn như lá thu rơi!
Ai ơi, vượn vấn mãi mùa thu cũ!
Xin xuân mơ ước...sắp đến rồi!

14 NỤ TÌNH

Người ơi, còn nhớ em không!
Bướm xưa e ấp nụ hồng...
Thuở ấy, hương tình vang xóm nhỏ!
Lệ buồn...khóc suốt những chiều đông!

Đêm về em ngắm sao trời!
Cho hồn nhật bóng trắng rơi!
Thủ thi men tình mau kết mạng!
Trắng vàng... tím ngắt chân đời!

Bình minh vạn vật mừng vui!
Sao nở... để em quá ngậm ngùi!
Hỡi cánh bướm vàng lãng tử!
Khung buồn cô quạnh, lạnh lùng trôi!

Mơ hoài...chẳng gặp được anh!
Hỡi ơi, giấc mộng chẳng thành!
Sắc hương ngày càng phai nhạt!
Chiều thu... chiếc lá sắp lia cành!

Mơ về đất mẹ thân thương,
Để kẻ khắc khoải đêm trường!
Cầu xin...có ngày sum họp!
Cõi đời đời tan hết sầu vương!!

15 QUÊ EM

Gần đến nhà em mới thấy trăng,
Trăng ơi, trăng có mắt chị Hằng.
Sao trăng xinh đẹp làm chi thế,
Trời cột hồn ta, mộng băng khoảng.
Thế rồi trăng lại lảng đi xa,
Xem trăng, chỉ thấy giải Ngân-hà.
Ngàn sao lấp ló và xa tít,
Cung đàn lạc giọng, tháng ngày qua.

16 TƯƠNG TƯ

Tương tư ngập tỏa chín tầng mây,
Gởi về bên đó, nhớ ta đây.
Ôm chân gió loạn, buồn ngầy ngất,
Dối bóng trăng rơi, dạ ngất ngây.
Ai biết tương tư sẵn vạn kiếp,
Lòng hoài thương nhớ, thuở nào khuây.
Làm sao diễn tả tình yêu ấy,
Một bóng thâu canh, lệ vơi đầy.

17 TRỞ VỀ

Trở về đầu làng
Những con chim sáo hát vang...
Điều ta...bước theo dòng lệ
Nỗi niềm...xao xuyên nắng chiều hoang!

Vườn xưa sương khói lu mờ
Bờ tre , buội chuối...dáng ngần ngờ!
Văng vẳng Em ơi...thuở xa xưa ấy
Quặn thắt con tim...bến hững hờ!

Nhà xưa dáng cũ đã tiêu tan!
Tường mình sai lối...lạc đường...
Hồn Anh rơi vào hố thẳm!
Gió mây quẩn quại thờ than!!

Bao năm xa cách...lệ châu mày!
Dòng đời...lắm cảnh chua cay!!
Vì ai...ngăn song cách núi!
Biền biệt nhớ thương...liệm tháng ngày!!

Đây rồi nhà Em...chỉ mộng mơ...
Hình xưa Bóng cũ...đạ phai mờ!
Sáo ơi!! thôi đừng hót nữa...
Cung đàn thuở ấy...đã đứt giây tơ!!

18 LỚP TÔI

Lớp tôi, cô bạn xinh xinh!
Đóa hoa hương sắc nụ tình!
Mắt em như vì sao sáng!
Thu hút hồn ta...bến tơ tình!

Một chiều...tôi đến thăm em
Nắng xuân rả rích bên thềm!
Hoa bướm mừng vui... mở hội...
Sông Hàn gợn sóng... gió buồn tênh!

Ngày ngày...hai buổi đến trường...
Nụ tình...lạc lõng vấn vương!
Lớn lên trong tình thương bè bạn...
Đạt dào, hoa mộng...bến sông Tương!

Thời gian lớp học qua mau...
Giận hờn, thương nhớ...bạn lòng tàu!
Đã đến ngày hoa đua tranh nở!
Giờ chia tay, lệ ứa...lòng đau!

Em ơi, vẫn nhớ trường xưa!
Rưng rưng dòng lệ đón gió mùa!
Hình bóng em, chập chờn trong óc!
Thì thâm trò chuyện...ánh trăng khuya

19 ANH MƠ

Anh mơ...đến mùa Thu
Sương sa, gió cuốn mịt mù!
Có em...luôn bên cạnh...
Ấm lòng lữ khách viễn du!

Anh mơ...có mùa Thu
Kề vai nhau...chén tạc chén thù
Đường đời...dù muôn vạn nẻo!
Điều nhau ...thoát cảnh âm u!!

Em ơi...suốt đời anh vẫn mơ..
Dù cho tuyết trắng...dáng hững hờ!
Nhưng trong tim...còn hơi ấm...
Cầu xin...chớ đứt giây tơ!

Giấc mơ...nay đã chín mùi...
 Gian nan, vất vả...ngược xuôi...
 Ông lái đò...quay nhìn sông nước...
 Hoàng hôn tím cả...phương trời!

Tạ ơn...đất Mẹ trời Cha
Hương Thu ngầy ngất...ngọc ngà...
 Lá lìa cành...ấm lòng đất
Chờ Xuân đến...nở ngàn hoa!!

20 EM ƠI

Em ơi, mùa Thu lại về
Mây trời dăng bủa lê thê!
Rừng rưng... trái sầu đã chín!
Đèn khuya một bóng... ánh trăng thê!

Phượng trời xa cách... sợi nhớ thương!
Mông mơ rải khắp nẻo đường ...
Tóc em bình bông trôi theo gió...
Hồn anh lần mối tơ vương!

E ấp trong lòng... Hỡi em yêu!
Lá vàng rơi rụng bao chiều!!
Bụi đường... ôm hôn tôi tả!
Ngước nhìn cảnh... mây gió nâng niêu!

Thế rồi... lại tiếp mùa Đông ,
Tái tê lạnh bứt trong lòng!
Cấn rặng... dòng đời nghiệt ngã...
Cầu xin Mạch sống... sẽ khơi dòng

21 LỜI HẸN XƯA

Văng vẳng... tai nghe tiếng Thu...
Thì thầm trong gió... giữa mây mù!
Anh Hỡi... nhớ chẳng thuở ấy
Chia tay rồi... trời đất âm u!!

Em vẫn chờ anh... ở cuối trời...
Bên thềm... đếm từng giọt trăng rơi!
Tê buốt tâm can... hồn sầu héo
Thầm nguyện... xin anh chớ đổi đời!

Và cứ thế... bao Thu rồi Hỡi anh!
Xót thương chiếc lá rời cành!
Ngoảnh mặt... nhìn cây trơ trọi!
Cõi đời... ôi Cõi mong manh!

Em vẫn còn đây... mãi đợi chờ...
Thu buồn... tóc xỏa phát phơ!
Tuờng làn gió từ xa về đến...
Tim em như nước vỡ bờ!

Nhưng rồi có thấy anh đâu!
Lời hẹn xưa... nước chảy qua cầu
Dòng sông đời xuôi về biển cả...
Ngẩn ngơ... bìm bịp gọi nhau!

22 NHÀ XƯA

Về lại xóm nhà xưa,
Gió trắng giờ đây đã đổi mùa.
Gát chuồng buồn quạnh quẽ!
Lá vàng theo gió đong đưa!

Nhớ lại một thời bướm hoa,
Tiếng tơ lòng, ánh mắt lại qua...
Trái tim ngây thơ đã cầu nguyện
Xin dòng đời nguyệt ngã chớ trôi xa!

Bao lần anh lại về đây,
Nhìn đàn hoa lý xơ xác héo gầy...
Bướm trắng tìm hoa tím cũ,
Hương sắc tàn phai theo gió mây!!

Giờ đây anh lại quay về,
Xóm Đạo buồn trong gió lê thê!
Áo đời thay vào áo Đạo...
Tiếng ve sầu rĩ rã tái tê!

Chấp tay anh lại nguyện cầu,
Giữa dòng đời tan nát bèo dâu!
Xót thương những tâm hồn tan vỡ!
Đội ơn Cha kỳ diệu nhiệm màu!!

23 HÈ NĂM ẤY

Hè sắp về rồi em ơi!
Phượng đỏ nhuộm cả bầu trời...
Bước chân em... đi vào xa vắng...
Hồn anh lạc lõng chơi vơi!

Hè về rồi đó hả em!
Còn đâu... ngày tháng êm đềm!
Suối mắt tình... đưa anh vào bến mộng!
Cầu xin đời... gió thuận thuyền êm!

Anh lang thang... nhạc cánh phượng hồng
Ép vào tim.. cho đỡ nhớ mong...
Tiếng ve sầu... ôi buồn bã!
Mây trôi, gió cuốn... sắt se lòng!

Cám ơn... hè đã trôi qua!
Mái trường xưa... trở lại đậm đà!
Ánh mắt, nụ cười... cửa tim nở...
Nụ tình thơ mộng... rộ ngàn hoa!

Anh lại lo... hè mới sẽ đến gần!
Gió mây... rồi sẽ rẽ phân...
"Học tài thi phận "ai biết được!
Cầu xin Tơ Nguyệt... chớ chuyển vần!

24 GIỌT LỆ

Thu này...chẳng khác Thu xưa
Em ơi...trăng gió đổi mùa...
Và lòng anh cũng đã chín
Cây cảnh...hoa lá lưa thưa ...

Lưa thưa...nhưng vẫn rộn trong lòng!
Mây mờ én nhận chờ mong!
Nỗi niềm riêng luôn dấu kín...
Lòng đau quặn thắt...lệ tuôn dòng!

Tuôn dòng...mờ phủ trời xa...
Đó đây...tím ngắt ánh chiều tà!
Nhưng tơ tình...không gỡ rối...
Nỗi lòng lữ khách xót xa!

Xót xa...nhìn về phương ấy mù khơi!
Hồn thơ thương nhớ...gởi lại đời...
Hỡi ai! thuyền còn nhớ bến!
Lái đò...vẫn lượm nhặt sao rơi!!

Sao rơi...ve vuốt tim mình
Sương mai lấp lánh ánh bình minh!
Tình Đầu...nhưng đây Lời cuối...
Dâng tặng Em...giọt lệ chung tình!

25 MÃI YÊU ANH

Thế là...mùa Thu sắp qua...
Anh ơi!! suốt lệ nhạc nhòa!
Bóng hình Anh...luôn lảng vảng...
Mây trắng bồng bênh...ôi xót xa!!

Em vẫn mơ...luôn thấy Anh...
Đông về...cây cối trơ cành!
Giọt lệ lạnh buốt...con tim khô héo!
Dòng đời...ôi quá mong manh!!

Biết rồi đây...sẽ ra sao!
Nơi thờ ngọt liệm...mới hôm nào!
Giờ như qua cầu nước chảy!
Vầng trăng đáy nước...sóng xô xao!

Em vẫn mơ hoài... Anh ơi!
Mặc cho thế sự đổi dời...
Muôn đời Ánh sáng vẫn tồn tại...
Tình Em...mãi mãi chẳng hề vơi!!

Thu qua...Đông lại về...
Ngoài trời mưa gió lê thê...
Lửa trong tim Em...vẫn còn ấm!
Em mãi yêu Anh...ven lời thề!!

26 XÓM NHỎ

Anh về thăm Xóm nhỏ...
Vẫn bến đò cũ năm xưa!
Dòng sông u buồn lạnh lẽo!
Mây trời...suối lệ đọng đũa!

Đây rồi... mái ấm năm xưa...
Gát chuông buồn...xứ Đạo vào mùa!
Thuở ấy...đôi ta Cầu nguyện
Xin dòng đời thuận gió mưa...

Thế rồi... anh lại đi xa...
Chiến tranh...máu lửa...lệ nhòa!
Tiếng súng đạn...một trời thương nhớ
Mong ngày về...thôn xóm nở đầy hoa!!

Được phép...hoa nở đường về
Tiếng chuông nhà...thánh thót đê mê!
Trái sầu riêng...lòng anh nặng trĩu!
Thôi rồi...tan nát...ánh trăng thề!!

Nghẹn ngào từ già...lại ra đi...
Khung trời hoang tím...thăm thì
Chúa ơi, xin cầu ơn Chúa
Trong tim con...Chúa đã khắc ghi!

Giờ anh lại trở về đây
Sương pha mái tóc...dáng hao gầy
Muốn gặp em...nói lời tạ tội!
Lời thơ buồn...giữa lúc loạn ly!!

27 XUÂN MỚI ĐÃ VỀ RỒI

Em ơi, Xuân Mới đã về rồi
Không còn đau khổ sầu vơi!
Vạn vật đang thay áo mới...
Ngàn hoa đua nở...cám ơn trời!

Thuở ấy...bóng dáng hình em!
Xuân vui...liều rù bên thềm!
Gió tình đưa ta vào Cõi mộng!
Thuyền mơ cập bến...tạ ơn trên!

Vì đâu... lữ khách phải xa nhà!
Nay Xuân về...bến mộng, thuyền hoa
Sức sống, nhịp cầu xây nối lại...
Dòng sông phước hạnh, cảnh thái hòa!

Em ơi, giờ em ở phương nao!
Hồn anh sao quá xuyên xao!
Đông úa tàn... mùa Xuân đến...
huyền mơ nhân loại, vẫy tay chào!

Cám ơn đời, nguồn sống nghĩa ơn!
Tha thứ cho nhau...chớ oán hờn!
Chung xây nhịp cầu đồ võ...
Tương lai, hạnh phúc cháu con!!

28 XUÂN ĐÃ VỀ

Xuân đã về Em ơi
Hồn Anh xao xuyến...bụi nguôi...
Đó đây...phương trời cách biệt...
Men tình...xin gửi áng mây trôi!

Em ơi...còn nhớ không?
Xa xưa ấy...bên bếp lửa hồng..
Bên nồi bánh...Mẹ con trò chuyện
Ngoài vườn...có kẻ đợi trông!

Mẹ ơi...hãy đi ngủ đi...
Để con lo...chớ ngại gì...
Tim Anh phập phồng nghe lời ấy!
Tơ lòng khúc nhạc họa mi!

Bỗng nghe tiếng Em thì thào...
Coi chừng Ba Mẹ...có thấy không!
Thôi...Anh về đi nhé...
Bỗng đâu đây...pháo nổ đi đùng ...

Rồi từ đó...tình ta vỡ tan!
Gió mưa giông bão phủ phàng!
Động rừng...chim cất cánh...
Biết tìm đâu...tím ngắt chiều hoang!

Giờ đây...Em ở nơi đâu?
Xa xa cánh nhận...gọi cung sầu!
Mỗi độ Xuân về...hồn Anh ngơ ngác!
Đò xưa hiu quạnh...suốt canh thâu!!

29 NHỚ KHÔNG EM

Thuở ấy còn nhớ không em,
Đông về sương lạnh, vai mềm!
Thánh đường vang lời cầu nguyện...
Ru dòng đời sóng gió lặng yên!

Trời vẫn bảo táp, phong ba
Vì nợ nước, anh phải xa nhà!
Giáng sinh về bên cây sừng!
Bóng hình em là bản Thánh ca!

Ra đi vì tình thế đảo điên!
Biển Đông nghiệt ngã...lái chiếc thuyền
Chúa cứu ta giữa trùng dương giá lạnh!
Ngàn hoa thay cảnh truân chuyên!

Tha phương sống ở xứ người...
Bao mùa Giáng sinh tuyết trắng...lệ rơi!
Vấn minh vật chất...là Cõi tạm!
Nhớ về quê mẹ quá bồi hồi!

Đêm nay Giáng sinh lại về!
Nỗi niềm...trong gió lê thê!
Cây Noel... hoa màu lấp lánh!
Nỗi lòng chạnh nhớ hương quê!

30 XUÂN THUỞ ẤY

Sự thật hay mộng mơ!
Thuở ấy còn đây, ánh sương mờ...
Xóm nhỏ...Xuân về hoa gió lộng!
Bầu trời rộn rã...sóng cung tơ!

Bóng nhỏ nghiêng nghiêng, mép chân đồi...
Nắng vàng...sợi nắng lả lơi!
Gió rẻ đường...hoa lỏi mộng!
Hiện rõ nhà em...quá bồi hồi!

Em đứng bên thềm...dưới bờ hoa!
Mắt em lóng lánh châu sa!
Môi em , hoa cười chum chim!
Hồn anh cánh nhận là đà!

Ôm gót chân em, sáng nẻo đường
Lối mòn quanh quẹo vẫn vương!
Gió xuân đưa tình trên tà áo!
Mây trời se thắt ghen tương!

Vớ tay em đuổi nhẹ bướm bay,
Không gian ngây ngất men say!
Ôi chao suối nguồn tình ái!
Đưa anh vào chốn từ đây!

Giật mình đang ở xứ người...
Bao mùa xuân lộng lẽ trời
Ôi, đời là dòng suối mộng!
Xuân về Tuyết trắng ...lắm bụi nguôi!

31 CON ĐÒ NĂM XƯA

Anh về qua xóm cũ,
Vẫn con đò năm xưa
Mắt em buồn như chiếc đò đưa
Bốn mùa sông nước, sớm trưa đợi chờ!

Anh về qua xóm cũ
Con đò xưa nay đã già
Hỏi tên em, mây gió ngân nga,
Mẹ già rơi lệ... đời hoa tan tành..

Nhìn theo dòng nước trong xanh
Bóng hình em còn hiện rõ..
Chiếc lá thu vàng rơi theo gió,
Cánh nhạn buồn, lấp ló đòm anh!

Ôi...hồn anh sao quá mong manh
Theo cánh chim chiều, bay vào xa vắng.
Bờ lau sậy soi mình yên lặng,
Bờ tre đầu làng, ngả bóng ngẩn ngơ!

Vạt trời buồn, sỏi đất bơ vơ,
Đường quen, ngõ cũ bây giờ quanh-hiếu!
Khung trời xưa, ôi quá tịu điều
Xa rời bến nhớ, một chiều thê lương!!
Quãng Nam 1981

32 ĐÀ NẴNG CHIỀU THU

Đà nẵng, chiều Thu đếm lá bay
Sương Thu lành lạnh, dáng vai gầy.
Nhớ em... anh thường muốn khóc
Đầy trang Nhật ký em có hay

Quán cóc chiều xưa nắng ngập đường,
Đôi ta thủ thỉ chuyện yêu đương..
Gió buồn nhí nhánh, nay còn đó,
Anh lại lang thang, khắp phố phường.

Chợ Cồn nay vẫn thấy như xưa
Ngang qua phố chợ, nhớ hương thừa.
Đâu đây..tiếng em còn vắng vắng..
Dáo dạt nhìn quanh, họ bán mua.

Sông Hàn thuở ấy vẫn màu xanh,
Trăng bóng Thu xưa ngậm nửa vành.
Ôi, dáng con đò buồn ray rức,
Tơ trời thương nhớ, mắt long lanh.
Phố xưa còn đó, em ở đâu!
Tây-hồ trường cũ, lệ ứa sầu.
Anh đi, đi mãi..buồn rơi rụng,
Mỗi mòn thương nhớ, Em Hỡi về đâu..

33 TÌM EM

Anh về đây, em Hỡi ở đâu!
Chim kêu, vượn hú...áng mây sầu!
Đông tố, tình đời tan nát!
Giừng cay muối mặn,xin đừng xa nhau!

Anh vẫn mãi đi tìm em...
Nắng xuân khô héo...lệ thấm vai mềm!
Cây cối u buồn tro bụi
Dòng đời khô cạn...mỗi mòn thêm!

Đời là vậy...sao em ơi!
Dòng sông bên lở...bên kia lại bồi...
Ôi hồn ta luôn khắc khoải...
Trăng chìm đáy nước mãi kiếm sao rơi!

Kẻ đi trước, rước người sau
Hương yêu muôn sắc, lạc phần phai màu...
Cầu xin... hoa xuân nở rộ
Ngọt bùi duyên thắm miếng trầu cau!

Tạ ơn Tạo hóa cao sang!
Nguồn sống bắt tử rạn rở ngọc vàng!
Cho chúng con được ơn phước...
Gió mây hòa hợp...mãi ngợi ca vang!

34 XUÂN ĐỘ ẤY

Nhớ độ ấy...Xuân về
Mừng vui trải khắp trời quê!
Đường làng...xe lăn bánh...
Đò ngang...em trái tóc thề!

Về đến cổng làng...
Hồn anh mây gió lang thang...
Nhìn nghiêng qua bờ trúc...
Nụ cười ai...rung khóm cúc vàng!

Anh vội bước vào nhà...
Mắt Mẹ sáng rực trời hoa!
Mẹ thơm mùi bánh chưng bánh tổ...
Bếp lửa hồng...em đẹp tựa Hằng Nga!

Trời vừa tan sương...
Nắng reo.. xác pháo đỏ đường...
Anh theo Mẹ...nhà Thờ dâng lễ...
Cành mai...lấp ló bên tường!

Xin phép Mẹ...đến thăm em
Hoa Xuân thấp thoáng bên thềm...
Mắt em...hoa đăng rạn rở!
Hồn anh...cánh bướm lênh đênh!

Giờ đây nhớ lại năm xưa!
Dòng đời như chiếc thuyền đưa
Núi sông đôi bờ nay cách trở...
Mừng Xuân xa xứ...lệ gió mưa!

35. HOA THỜI LOẠN

Ôi...mùa Xuân thuở ấy!
Nay anh lại trở về đây...
Trời đất đổi thay...xa lạ...
Hồn anh tê tái...mảnh trăng gầy!

Vội vã...tìm về mái nhà xưa
Bao Xuân trở trời...chống gió mùa!
Em ơi...bóng còn...hình đã mất
Hồn anh rục rã giữa gió mưa!

Em ơi...nhớ mãi nụ tình Xuân!
Một thời hoa bướm reo mừng...
Nhìn anh thẹn thùng ...không nói
Lời già từ...khóe mắt lệ rưng!

Rồi bướm ong biêng biếc cách xa!
Dòng đời bão táp phong ba!
Cây cỏ oằn lưng...chống đỡ
Sóng tình xưa đuổi bọt gian tà!

Tạ ơn...Tạo hóa nhiệm màu!
Những đóa hoa thời loạn khổ đau!
Dâng hiến tuổi Xuân cho đất Mẹ...
Cho anh được chung hưởng chuyến tàu.

36. HUẾ CỦA TÔI

Huế ơi, tôi lại về...
Tìm đâu ra Huế của tôi!
Sông Hương nghẹn ngào than thở!
Trường Tiền bịn rịn... bóng trăng trôi!

Phố xưa, còn thoảng mùi hương!
Lung linh...Hạt Trắng rải khắp đường!
Cánh bướm hữu tình...còn phấp phất...
Ngỡ rằng...cập bến sông Tương!

Đây con đường xưa... tôi đã đi qua...
Chiều thu... phượng vĩ ngân nga!
Tình đỏ thắm...màu hoa phượng vĩ...
“Nguýt” tôi...em bỏ queo vào nhà!

Thuở ấy, tôi như chim lạc đàn!
Duyên tình chưa tỏ...đã tiêu tan!
Lòng dạn lòng...thôi thì bền chí
Xin chiều mơ...kịp chuyến đò ngang!

Bao năm rồi, tôi lại về đây!
Nắng xưa...nay đã hao gầy!
Còn đâu dáng hình thuở nọ!
Nỗi niềm... hoang tím cả trời mây!!

Bác Sĩ Tô Đình Đài